

Bruksela, 25 lutego 2026 r.
(OR. en, fr)

Międzyinstytucjonalny numer
referencyjny:
2025/0524 (COD)

6256/26
ADD 1 REV 1

CODEC 214
CLIMA 57
ENV 115
ENER 62
COMPET 178
IND 108
MI 118

NOTA DO PUNKTU I/A

Od: Sekretariat Generalny Rady
Do: Komitet Stałych Przedstawicieli / Rada
Dotyczy: Projekt ROZPORZĄDZENIA PARLAMENTU EUROPEJSKIEGO I RADY zmieniającego rozporządzenie (UE) 2021/1119 w odniesieniu do ustanowienia klimatycznego celu pośredniego Unii na 2040 r. (**pierwsze czytanie**)
– Przyjęcie aktu ustawodawczego
= Oświadczenia

Francja zwróciła się o dołączenie do protokołu Rady następującego oświadczenia:

Francja popiera wstępne porozumienie osiągnięte podczas rozmów trójstronnych w dniu 10 grudnia 2025 r. w sprawie zmiany Europejskiego prawa o klimacie. Odzwierciedla ono francuskie priorytety w zakresie ambicji klimatycznych i europejskiej konkurencyjności oraz pozostaje w pełni zgodne z porozumieniem osiągniętym w Radzie przez ministrów ds. środowiska w dniu 5 listopada 2025 r.

Z zadowoleniem przyjmuje ten ważny krok naprzód w europejskiej polityce klimatycznej.

Francja wskazuje jednak na pewną kwestię dotyczącą unijnego systemu handlu uprawnieniami do emisji (ETS), która wymaga uwagi. W związku z tym przypomina o znaczeniu – podkreślanym już w ostatnich miesiącach w trakcie negocjacji – ochrony integralności i skuteczności ETS poprzez wyłączenie możliwości wykorzystania międzynarodowych jednostek emisji w kontekście zgodności w ramach systemu handlu uprawnieniami do emisji. Wszelkie wyjaśnienia w tym zakresie będą zatem mile widziane.

Węgry zwróciły się o dołączenie do protokołu Rady następującego oświadczenia:

Węgry nie mogą poprzeć celu redukcji emisji netto o 90%, w związku z czym nie jesteśmy w stanie poprzeć przyjęcia tego aktu prawnego. Taki poziom ambicji nie jest zgodny z celem, jakim jest wzmocnienie konkurencyjności i odporności gospodarczej Europy. Bez spełnienia realistycznych i skutecznych warunków podstawowych istnieje poważne ryzyko, że europejskie przedsiębiorstwa przeniosą swoją produkcję i emisje poza Unię, co doprowadzi do deindustrializacji, utraty miejsc pracy i większej zależności od podmiotów zewnętrznych, a jednocześnie osłabi wysiłki na rzecz redukcji emisji.

Wniosek nie jest poparty zaktualizowaną oceną skutków, która odzwierciedlałaby najnowsze istotne zmiany geopolityczne i gospodarcze. Nie przedstawiono analizy na poziomie państw członkowskich, co oznacza, że zróżnicowane skutki dla poszczególnych państw członkowskich pozostają nieznane. Sytuacja jest zatem podobna do przyjęcia pakietu „Gotowi na 55”: europejska gospodarka musi dostosować się do środków klimatycznych, a nie odwrotnie.

Chociaż popieramy ambitne cele klimatyczne, wzywamy do przyjęcia realistycznego, przyziemnego podejścia i uważamy, że rozsądny wybór polegałby na rozpoczęciu od niższego poziomu docelowego, odzwierciedlającego nasze realia gospodarcze. O naszym zaangażowaniu w realizację ambitnych celów świadczą również nasze osiągnięcia – Węgry osiągnęły już redukcję emisji netto o 48% w porównaniu z 1990 r., czyli znacznie powyżej średniej UE. Jednocześnie wiele państw członkowskich nie poczyniło porównywalnych postępów, co rodzi pytanie, w jaki sposób można osiągnąć wspólny cel w sposób sprawiedliwy i wyważony. Wszyscy ponosimy odpowiedzialność za naszych obywateli. W związku z tym apelujemy, aby państwa członkowskie, które w głosowaniu zwróciły uwagę Rady na niewykonalność celu 90%, nie zostały pociągnięte do odpowiedzialności za ewentualne niepowodzenie w realizacji unijnego celu na 2040 r. W przyszłych ramach należy odpowiednio uwzględnić wczesne osiągnięcia.

Ponadto, biorąc pod uwagę znaczną niepewność w sektorze LULUCF oraz stopień wykorzystania technologicznego usuwania dwutlenku węgla, nie należy opierać wiążącego celu redukcji emisji netto na założeniach dotyczących pochłaniaczy.

Chociaż odnotowujemy pewne ulepszenia w tekście kompromisowym, w szczególności w odniesieniu do klauzuli zmiany/przeglądowej, zmiany te są nadal niewystarczające. Nadal pozostaje wiele otwartych kwestii dotyczących metodyki, wdrażania i solidności ram.

Ponadto prawdopodobne jest, że środki takie jak ETS2 pogorszą sytuację poprzez zwiększenie kosztów dla gospodarstw domowych i małych przedsiębiorstw, ryzyko reakcji zwrotnej w społeczeństwie i zmniejszenie poparcia społecznego dla polityki klimatycznej, chociaż nie prowadzą do znacznej redukcji emisji. Podczas gdy doceniamy odroczenie wprowadzenia ETS2 o jeden rok, uważamy, że nie zmniejszy to znacznego negatywnego wpływu, jaki system ten wywiera na nasze gospodarstwa domowe i małe przedsiębiorstwa. Konieczne będą dalsze dostosowania w ramach zbliżającego się przeglądu ETS.

Ubolewamy też, że negocjacje w sprawie tak fundamentalnego dossier były prowadzone pod znaczną presją czasu, co nie jest właściwe, gdy należy podjąć decyzję o tak długoterminowym znaczeniu strategicznym. Aby ramy na 2040 r. pozostały realistyczne, społecznie akceptowalne i spójne z europejskimi celami w zakresie konkurencyjności, konieczne jest zrównoważone, oparte na dowodach i wiarygodne podejście.

Malta zwróciła się o dołączenie do protokołu Rady następującego oświadczenia:

Malta nadal zdecydowanie popiera wspólne cele klimatyczne Unii. Wdrażanie Europejskiego prawa o klimacie musi jednak odzwierciedlać podstawową rzeczywistość: nasz wyjątkowy kontekst geograficzny oraz naszą i tak już niskoemisyjną sytuację wyjściową.

Malta podtrzymuje swoją opinię, że w prawie o klimacie należy odnotować szczególne realia wyspiarskich państw członkowskich, aby zapewnić, by przyszłe cele klimatyczne pozostały sprawiedliwe, proporcjonalne i spójne z zobowiązaniem UE dotyczącym sprawiedliwej transformacji.

Nasz status – jako małego kraju wyspiarskiego – nie jest tymczasową przeszkodą, lecz stałą, strukturalną rzeczywistością, która decyduje o naszej zdolności do dekarbonizacji, przebiegającej często w innym tempie niż ma to miejsce w Europie kontynentalnej.

Aby zapewnić powodzenie, wszelkie ramy na okres po 2030 r. muszą opierać się na solidnych, lokalnych ocenach skutków na szczeblu państw członkowskich, uwzględniających te zróżnicowane sytuacje wyjściowe. Bez wyważonego podejścia uwzględniającego specyfikę krajową – w szczególności zależność Malty od lotnictwa i żeglugi, gdzie emisje mają głównie międzynarodowy charakter, ale wynikające z tego koszty i presja związana z przestrzeganiem przepisów są odczuwalne na poziomie krajowym – istnieje ryzyko, że alokacja wysiłków nie będzie odpowiadać rzeczywistemu potencjałowi redukcji emisji. Taka rozbieżność doprowadziłaby do obciążeń, które nie byłyby ani opłacalne, ani sprawiedliwe.

Malta z zadowoleniem przyjmuje położony w prawie o klimacie nacisk na elastyczność; musi ona jednak służyć jako podstawa operacyjna ram na 2040 r., a nie jedynie teoretyczna koncepcja. W przypadku małych państw wyspiarskich elastyczność jest zasadniczym pomostem między wysokim poziomem ambicji a praktyczną wykonalnością. Potrzebujemy wiarygodnej ścieżki, która pozwoli skutecznie zarządzać kwestią nakładania się instrumentów regulacyjnych, aby zapobiec kumulowaniu się obciążeń w tych samych kluczowych sektorach.

Ponadto sprawiedliwy wkład wymaga sprawiedliwego dostępu do finansowania. Ponieważ obecne instrumenty finansowe UE często faworyzują infrastrukturę na dużą skalę, małe rynki i mniejsze projekty znajdują się w niekorzystnej pod względem strukturalnym sytuacji. Malta apeluje o dostosowane do potrzeb mechanizmy finansowania, które będą rzeczywiście dostępne dla małych gospodarek wyspiarskich i zapewnią, aby nasza transformacja była wspierana inwestycjami dostosowanymi do naszej skali.

Polska zwróciła się o dołączenie do protokołu Rady następującego oświadczenia:

Polska z zadowoleniem przyjmuje elementy wprowadzone do Europejskiego prawa o klimacie na nasz wniosek podczas negocjacji. W ostatecznym tekście uwzględniono wiele propozycji ze strony Polski, co umożliwiło opracowanie celu na 2040 r., który będzie mniej uciążliwy dla gospodarki. W szczególności pozytywnie oceniamy:

- **odroczenie uruchomienia ETS2**, który uważamy za niepotrzebny instrument dla państw członkowskich takich jak Polska, które już teraz skutecznie obniżają emisyjność sektora budynków i sektora transportowego za pomocą polityk krajowych dostosowanych do lokalnych wyzwań i realiów. Ten dodatkowy czas, uzupełniony wcześniejszym uruchomieniem środków ze Społecznego Funduszu Klimatycznego, jest zgodny ze sprawdzonym podejściem Polski, które promuje zmniejszanie emisji w sposób akceptowalny społecznie, w oparciu o zachęty raczej niż kary na szczeblu krajowym;
- **wprowadzenie solidnych klauzul przeglądowych**, tworzących wyraźne powiązanie między poziomem ambicji klimatycznych a sytuacją przemysłu europejskiego, bezpieczeństwem energetycznym i szybko zmieniającym się otoczeniem geopolitycznym;

- **możliwość wykorzystania do 10% międzynarodowych kompensacji** na potrzeby osiągnięcia celu UE na 2040 r., co stanowi ważny instrument elastyczności kosztowej, w szczególności w tradycyjnych sektorach przemysłu borykających się z wysokimi kosztami ETS. Polska z zadowoleniem przyjmuje inicjatywę Komisji Europejskiej mającą na celu umożliwienie wykorzystania takich kompensacji w ramach EU ETS;
- **zapowiedź zmniejszenia obciążeń klimatycznych dla strategicznego przemysłu obronnego**, co ma na celu utrzymanie jego zdolności produkcyjnych w sposób efektywny pod względem kosztów w kontekście obecnej dużej niepewności geopolitycznej i bezpośredniego zagrożenia ze strony Rosji.

Jednocześnie Polska podkreśla, że nasz kluczowy postulat – dostosowanie ogólnego poziomu ambicji do rzeczywistych możliwości gospodarek UE – nie został spełniony. W naszej ocenie osiągnięcie celu redukcji emisji o 90% do 2040 r. w Unii Europejskiej nie jest możliwe bez poważnego uszczerbku dla konkurencyjności strategicznych sektorów przemysłu UE lub nawet doprowadzenia do ich całkowitego zaniku. Pociąga to za sobą konsekwencje dla bezpieczeństwa, wzrostu gospodarczego i rynku pracy. Polska nie może poprzeć poziomu ambicji, który szkodzi zarówno polskiej, jak i unijnej gospodarce oraz osłabia naszą konkurencyjność na arenie międzynarodowej.

Polska będzie nadal aktywnie i konstruktywnie angażować się w kolejne etapy procesu decyzyjnego dotyczącego ram polityki klimatycznej na okres po 2030 r., współpracując ściśle z państwami członkowskimi, które podzielają nasze priorytety. Naszym celem pozostaje zapewnienie, aby transformacja była społecznie akceptowalna i sprawiedliwa, a jednocześnie rzeczywiście wzmacniała konkurencyjność, bezpieczeństwo i odporność gospodarki europejskiej.

Finlandia zwróciła się o dołączenie do protokołu Rady następującego oświadczenia:

Finlandia popiera ostateczny kompromis w sprawie zmiany Europejskiego prawa o klimacie. Finlandia zdecydowanie popiera również pośredni cel klimatyczny na poziomie UE na 2040 r. polegający na redukcji emisji netto o 90%, co zapewni naszym przedsiębiorstwom długoterminową pewność inwestycyjną. Czysta transformacja w kierunku neutralności klimatycznej do 2050 r. jest szansą na innowacje i wzrost gospodarczy.

Cel redukcji emisji netto o 90% należy realizować za pomocą jasnych, skutecznych i racjonalnych pod względem kosztów ram prawnych na okres po 2030 r.

W związku z tym Finlandia jest zdania, że międzynarodowe jednostki emisji na mocy art. 6 porozumienia paryskiego nie powinny być wykorzystywane do celów zgodności z ETS. EU ETS musi kierować redukcjami emisji i wprowadzaniem w UE rozwiązań technicznych pobudzających dalszą redukcję emisji, takich jak pochłaniacze techniczne. Możliwość wykorzystania jednostek emisji na mocy art. 6 do celów zgodności w ramach EU ETS może utrudnić osiągnięcie tych celów.

Komisja zwróciła się o dołączenie do protokołu Rady następującego oświadczenia:

Komisja przypomina, że prawo inicjatywy przyznane jej na mocy Traktatów obejmuje prawo do decydowania o przedłożeniu lub nieprzedłożeniu wniosku ustawodawczego oraz, w zależności od przypadku, do określenia przedmiotu, celu, treści i harmonogramu takiego wniosku lub związanych z nim działań. Przepisy rozporządzenia, które zobowiązują Komisję do przygotowania wniosków, należy zatem rozumieć jako pozostające bez uszczerbku dla prawa inicjatywy przysługującego Komisji na mocy Traktatów.
